

BORS ANNA

Rumos meggy

*Hasad már, mint az ég
a rumos meggy, hihetetlen,
hány éve a számban,
az idő elfolyik, mondod te is,
átölelsz, mintha mi lennénk
üszküdarban a pásztor és a lány,
kik elszöktek a sorsuk elől, talán,
talán ma is élnek egy másik mesében,
az édes lé, ahogy a torkomba csorog,
ahogyan a meggyet szétörli fogam,
megvalósul, majd elmúlik mindaz,
mire vágytam.*

A mosoly is

*A mosoly is azon múlik,
mi után következik,
ezért, hogy ahány pillanat,
annyi féle,
de most legyünk időtlenül.
Minden lélegzet egy új
lehetőség,
bennünk, így köztünk is hűl,
vagy hevül
az élet,
mit egymásnak
adhatunk.*

Várakozás

*Ez a nappal egy kis darab éjszaka.
Nézem az összeszerelt bölcsőt,
de nem tudom, kit várok haza.
Nem várok senkit.
A bölcsőben laptop, határidőnapló,
ceruza.*

*Még itt vagyok. Te bennem.
Az idő megállt velünk.
Ez a várakozás.
Majd elindul megint.
Téged addig nem ismertelek.
S most nem ismerem, hogy ki leszek veled.*